

The Role of Financial Reporting Quality and Disclosure Quality in Increasing Commercial Credit

Abbas Aflatooni¹, Marziye Nemati²

Abstract: One way to increase business credit is to reduce the information asymmetry between buyer and seller. By increasing the financial reporting quality and disclosure quality, buyers can provide more information to their vendors on their financial position and performance, reduce the existing information asymmetry and thereby increase the received credit from sellers. This research investigates the relationship between financial reporting quality and disclosure quality with commercial credit in 146 firms listed in the Tehran Stock Exchange during 2004-2016. Because the financial reporting quality and the disclosure quality are endogenous variables, to hypotheses testing, this paper uses the instrumental variable approach along with two stage least squares estimator (2SLS) and compares these results with the results of ordinary least squares estimator (OLS). The results of 2SLS approach show that the increase in financial reporting quality and disclosure quality increases the amount of commercial credit. However, the results of OLS approach show that disclosure quality (and not financial reporting quality) has a significant positive effect on commercial credit.

Keywords: *Commercial credit, Disclosure quality, Financial reporting quality, Instrumental variables, Two-stage least squares.*

1. Assistant Prof., Faculty of Economic and Social Sciences, Bu-Ali Sina University, Hamadan, Iran

2. MSc. Student in Accounting, Faculty of Economic and Social Sciences, Bu-Ali Sina University, Hamadan, Iran

Submitted: 16 / August / 2017
Corresponding Author: Abbas Aflatooni

Accepted: 31/ December / 2017
Email: A.Aflatooni@basu.ac.ir

Citation: Aflatooni, A., & Nemati, M. (2018). The Role of Financial Reporting Quality and Disclosure Quality in Increasing Commercial Credit. *Journal of Accounting and Auditing Review*, 25(1), 1-20.

نقش کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا در افزایش اعتبار تجاری: رویکرد متغیرهای ابزاری

عباس افلاطونی^۱، مرضیه نعمتی^۲

چکیده: یکی از راههای افزایش اعتبار تجاری، کاستن از عدم تقارن اطلاعاتی موجود بین خریدار و فروشنده است. خریداران می‌توانند با افزایش کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا، اطلاعات بیشتری درخصوص وضعیت و عملکرد مالی خود به فروشنده‌گان عرضه کنند؛ عدم تقارن اطلاعاتی موجود را کاهش دهند و از این طریق موجب افزایش اعتبار دریافتی از فروشنده‌گان شوند. پژوهش حاضر، رابطه کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا را با میزان اعتبار تجاری در ۱۴۶ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۸۳ تا ۱۳۹۵ بررسی کرده است. بدلیل درون‌زا بودن دو متغیر کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا، برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از رگرسیون با متغیرهای ابزاری و برآوردگر حداقل مربعات دومرحله‌ای (2SLS) استفاده شد و مقایسه‌ای میان نتایج آن با یافته‌های رویکرد حداقل مربعات معمولی (OLS) به عمل آمد. نتایج رویکرد متغیرهای ابزاری نشان می‌دهد با افزایش کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا، میزان اعتبار تجاری افزایش می‌یابد. با این حال، نتایج رویکرد حداقل مربعات معمولی فقط گویای تأثیر مثبت و معنادار کیفیت افشا (و نه کیفیت گزارشگری مالی) بر اعتبار تجاری است.

واژه‌های کلیدی: اعتبار تجاری، کیفیت افشا، حداقل مربعات دومرحله‌ای، کیفیت گزارشگری مالی، متغیرهای ابزاری.

۱. استادیار حسابداری، دانشکده علوم اقتصادی و اجتماعی، دانشگاه بولوی سینا، همدان، ایران

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، دانشکده علوم اقتصادی و اجتماعی، دانشگاه بولوی سینا، همدان، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۰۵/۲۵

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۶/۱۰/۱۰

نویسنده مسئول مقاله: عباس افلاطونی

E-mail: A.Aflatooni@basu.ac.ir

مقدمه

اعتبار تجاری^۱ یک منبع تأمین مالی کوتاه‌مدت برای شرکت‌های کوچک و متوسط به‌شمار می‌رود (سیفرت، سیفرت و پروتوپیاسیک، ۲۰۱۳). از دیدگاه قانون، هر قرارداد اعتبار تجاری، توافقی الزام‌آور بین دو طرف است که اجازه می‌دهد خریدار، کالاها و خدمات را قبل از پرداخت وجه آن به تأمین کننده، دریافت کرده و اعتبار تجاری را در قالب یک بدھی جاری در ترازنامه درج کند. از دیدگاه تأمین کننده، اعتبار تجاری اعطاشده، سرمایه‌گذاری در حساب‌ها و اسناد دریافتی است و به عنوان یک دارایی در ترازنامه ظاهر می‌شود (ایزدی‌نیا و طاهری، ۱۳۹۴). به عقیده بیاییس و گالیر (۱۹۹۷)، برای شرکت‌هایی که با محدودیت‌های مالی مواجه‌اند، استفاده از اعتبار تجاری در مقایسه با سایر منابع تأمین مالی ساده‌تر است. با این حال، از آنجا که خریداران باید هزینهٔ ضمنی^۲ این نوع تأمین مالی را تحمل کنند (جیاتنی، بورکارت و الینگسن، ۲۰۱۱؛ مارتینز‌سولا، گارسیاترول و مارتینز‌سولا، ۲۰۱۴)، اعتبار تجاری تنها یک انتخاب است و اگر هیچ جایگزین بهتر و ارزان‌تری وجود نداشته باشد، می‌توان از آن بهره بردن (دیلوف و ون اوورفلت، ۲۰۰۸). با اینکه پترسون و راجان (۱۹۹۷) اعتبار تجاری و وام‌های بانکی را منابع مالی جایگزین می‌دانند؛ بورکارت و الینگسن (۲۰۰۴) این منابع را مکمل (و نه جایگزین) یکدیگر تلقی می‌کنند. عوامل مختلفی بر میزان اعتبار تجاری تأثیر دارند. به باور بیاییس و گالیر (۱۹۹۷) با کاهش عدم تقارن اطلاعاتی^۳ بین خریدار و فروشنده، خریدار می‌تواند اعتبار تجاری بیشتری از فروشنده دریافت کند. از جمله راه‌های کاهش عدم تقارن اطلاعاتی، افزایش کیفیت گزارشگری مالی^۴ (بیدل و هیلاری، ۲۰۰۶ و اخگر و شانظری، ۱۳۹۴) و ارتقای کیفیت افشا^۵ (براؤن و هیلگیست، ۲۰۰۷) است.

در بیشتر پژوهش‌های پیشین خارجی (مانند یان، ۲۰۱۳ و دای و یانگ، ۲۰۱۵) و داخلی (مانند ایزدی‌نیا و طاهری، ۱۳۹۴ و کامیابی و گرجیان، ۱۳۹۵) درخصوص رابطهٔ کیفیت گزارشگری مالی و مؤلفه‌های کیفیت سود (مانند هموار بودن^۶ و میزان محافظه کاری^۷) با اعتبار تجاری، متغیرهای ذکر شده، بروزنزا^۸ بوده و از رویکرد حداقل مربعات معمولی^۹ استفاده شده است.

-
1. Commercial/Trade credit
 2. Implied cost
 3. Information asymmetry
 4. Financial reporting quality (FRQ)
 5. Disclosure quality
 6. Smoothness
 7. Conservatism
 8. Exogenous
 9. Ordinary least squares (OLS)

با این حال، از آنجا که متغیرهای یاد شده خود تابعی از شرایط درون‌سازمانی و برونو سازمانی هستند، این احتمال وجود دارد که درون‌زا^۱ باشند (کوهن، ۲۰۰۸ و لارکر و راستیکاس، ۲۰۱۰) و استفاده از رویکرد حداقل مربعات معمولی به نتایج قابل انتکابی منجر نشود (کمرون و تریوودی، ۲۰۱۰). از این رو در پژوهش حاضر، ابتدا درون‌زا بودن این متغیرها بررسی می‌شود و پس از تأیید درون‌زا بودن آنها، با استفاده از رویکرد متغیرهای ابزاری^۲ و برآوردهای حداقل مربعات دومرحله‌ای (2SLS)^۳، به مطالعه رابطه کیفیت اقلام تهدی^۴ (به عنوان معیار ارزیابی کیفیت گزارشگری مالی) و کیفیت افشا با اعتبار تجاری، پرداخته خواهد شد. در ادامه، پیشینه نظری و تجربی، روش‌شناسی، یافته‌های پژوهش و در پایان، نتیجه‌گیری و پیشنهادها، ارائه شده است.

پیشینه نظری پژوهش

بیايس و گالیر (۱۹۹۷) با طراحی مدل اعتبار تجاری خود، به صورت نظری نشان دادند به دلیل وجود عدم تقارن اطلاعاتی، فروشنده آگاهی کاملی از وضعیت خریدار ندارد؛ اما با استفاده از مجموعه علائمی که خریدار به بازار مخابر می‌کند، فروشنده می‌تواند تا حدی از وضعیت خریدار آگاه شود و تصمیم درستی در خصوص اعطای اعتبار به خریدار اتخاذ کند. افزون بر آن، در شرایط وجود اعتبار تجاری، خریدار می‌تواند کیفیت محصول را پرداخت وجه آن بررسی کند. از جمله عواملی که موجب افزایش آگاهی فروشنده از خریدار و ارائه ساده‌تر اعتبار تجاری می‌شود، کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین آن دو است. خریدار می‌تواند با افزایش کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا، موجب کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین خود و اعتباردهنده شود و به این طریق، اعتبار تجاری بیشتری از فروشنده دریافت کند (یان، ۲۰۱۳).

از سوی دیگر همان‌گونه که پیش از این بیان شد، در اغلب پژوهش‌های پیشین که از متغیرهای کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا به عنوان متغیرهای مستقل بهره برده‌اند، با این متغیر همانند متغیرهای برونو رفتار نموده و برای بررسی آنها از رویکرد حداقل مربعات معمولی استفاده کرده‌اند. با این حال، چون دو متغیر کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا از عوامل متعددی تأثیر می‌پذیرند، این احتمال وجود دارد که درون‌زا باشند (لارکر و راستیکاس، ۲۰۱۰). در این حالت، بین دو متغیر نام بده و جمله خطای رگرسیون حداقل مربعات معمولی، همبستگی معناداری ایجاد شده و بدین ترتیب فرض کلاسیک چهارم رگرسیون خطی نقض می‌شود و به

1. Endogenous
2. Instrumental variables
3. Two stages least squares (2SLS)
4. Accruals quality

اصطلاح، تورش درون‌زایی^۱ به وجود می‌آید؛ از این رو دیگر نمی‌توان بر نتایج به دست آمده انکا کرد و به اجرای رویکردی نیاز است که این مشکل را رفع کند. برای این منظور، در متون اقتصادسنجی (مانند کمرون و تریودی، ۲۰۱۰)، رویکرد رگرسیون با متغیرهای ابزاری معرفی شده است.

رویکرد متغیرهای ابزاری

برای ارائه دیدگاه شهودی درخصوص رویکرد متغیرهای ابزاری، شکل ۱ را درنظر بگیرید که در آن، y متغیر وابسته و x متغیر مستقل است، اما با جمله باقی‌مانده مدل u ، همبستگی معناداری دارد. در این حالت، فرض کلاسیک چهارم رگرسیون خطی رد می‌شود و پارامترهای حاصل از به کارگیری رویکرد حداقل مربعات معمولی در برآورد رابطه بین x و y ، تورش دار خواهد بود (کمرون و تریودی، ۲۰۱۰). برای رفع مشکل درون‌زایی، می‌توان بر اساس تئوری‌های مالی و اقتصادی، متغیرهایی را برگزید و در برآورد رابطه بین x و y به کار برد که در تبیین x نقش دارند و متغیرهای ابزاری (در اینجا z) نامیده می‌شوند. اگر متغیرهای ابزاری با متغیر درون‌زا (یعنی x) همبستگی معناداری داشته باشند، اما این همبستگی در جمله خطای رگرسیون اصلی دیده نشود، تورش درون‌زایی رفع شده است (کمرون و تریودی، ۲۰۱۰). به عقیده لارکر و راستیکاس (۲۰۱۰)، در اغلب پژوهش‌های حسابداری، امکان ایجاد تورش درون‌زایی وجود دارد.

$$z \rightarrow x \rightarrow y$$

شکل ۱. موقعیت متغیرهای وابسته، مستقل و ابزاری

پیشینه تجربی

در پژوهش‌های خارجی، پترسون و راجان (۱۹۹۷) نشان دادند اگر شرکتها در تأمین مالی از بانک‌ها با محدودیت روبرو شوند، اعتبار تجاری گزینه جذابی برای تأمین مالی خواهد بود؛ حتی اگر پرهزینه باشد. ویلسون و سامرز (۲۰۰۲) نشان دادند میزان استفاده از اعتبار تجاری در صنایع مختلف به صورت شایان توجهی متفاوت است. دنیلیسون و اسکات (۲۰۰۴) دریافتند از آنجا که

1. Endogeneity bias

شرکت‌های کوچک‌تر با موانع بیشتری برای کسب اعتبار از بانک‌ها مواجه‌اند، بیش از شرکت‌های بزرگ به کسب اعتبار تجاری تمایل نشان می‌دهند. افزون بر آن، بوگیاس، ماتئو و میزن (۲۰۰۹) نشان دادند کاهش در اخذ وام‌های بانکی، میزان اعتبار تجاری را افزایش خواهد داد. بهاراث، ساندر و ساندر (۲۰۰۸) دریافتند که افزایش در کیفیت اطلاعات حسابداری، به آسان‌تر شدن تأمین مالی (از جمله تأمین مالی از طریق اعتبار تجاری) می‌انجامد. کیفیت بالای اطلاعات حسابداری به کاهش عدم تقارن اطلاعاتی منجر می‌شود و خرید اعتباری را تسهیل می‌کند (باتاچاریا، ایکر، اولسن و شیپر، ۲۰۱۱). جیانتی و همکارانش (۲۰۱۱) دریافتند که شرکت‌ها ترجیح می‌دهند برای تأمین مالی سرمایه‌گذاری‌های جدید با استفاده از منابع مالی داخلی، به ترتیب از بدھی کوتاه‌مدت (شامل اعتبارات تجاری)، بدھی بهره‌دار و درنهایت از انتشار سهام جدید استفاده کنند.

شرکت‌هایی که با مشکل نقدینگی مواجه‌اند، می‌توانند از اعتبار تجاری استفاده کرده و به فعالیت خود ادامه دهند و به این صورت مانع ایجاد وقفه در عملیات خود شوند (فراندو و مولیر، ۲۰۱۳). آلتوناک (۲۰۱۲) بیان می‌کند که حدود ۴۰ تا ۶۰ درصد از شرکت‌ها، حساب پرداختنی خود را با تأخیر به عرضه‌کنندگان پرداخت می‌کنند. مسئله پرداخت با تأخیر به شرکت‌های کوچک محدود نمی‌شود و شرکت‌های بزرگ نیز ممکن است در پرداخت تهدعت تجاری خود، تأخیر داشته باشند. مُرفین و انجورج (۲۰۱۳) نشان دادند تأخیر در پرداخت به وسیله مشتریان بزرگ، محدودیت‌هایی را از نظر سرمایه‌گذاری در اموال و تجهیزات برای عرضه‌کنندگان به وجود آورده و موجب کاهش مخارج سرمایه‌ای می‌شود. بنابراین، هنگام اعطای اعتبار تجاری به مشتریان، عرضه‌کنندگان باید احتمال پرداخت با تأخیر و حتی در برخی موارد، احتمال نکول^۱ را درنظر بگیرند.

هیو، کلاسا و یونگ (۲۰۱۲) و دای و یانگ (۲۰۱۵) دریافتند که عرضه‌کنندگان، اعتبار تجاری بیشتر را برای شرکت‌هایی درنظر می‌گیرند که گزارش‌های مالی خود را محافظه‌کارانه‌تر تهیه و ارائه می‌کنند. یان (۲۰۱۳) دریافت که با افزایش مدیریت سود – که موجب افزایش عدم تقارن اطلاعاتی می‌شود – میزان اعتبار تجاری کاهش می‌یابد. یافته‌های مارتینز‌سولا و همکارانش (۲۰۱۴) نشان داد هرچه سود، نوسان پذیری کمتری داشته و هموارتر باشد، قابلیت پیش‌بینی بیشتری دارد و همچنین هرچه کیفیت گزارش‌گری مالی بیشتر باشد، میزان اعتبار تجاری افزایش می‌یابد. دیوکس، سورین و ویگنرون (۲۰۱۵) نیز دریافتند بین کیفیت اطلاعات حسابداری و اعتبار تجاری، رابطه مثبتی وجود دارد و اعتبار دهنده‌گان به مشتریانی که کیفیت

گزارشگری مالی آنان پایین است، اعتبار کمتری اعطا می‌کنند. هایان (۲۰۱۷) که روی میزان اعتبار تجاری شرکت‌های کوچک و متوسط کره‌ای طی بحران مالی ۱۹۹۳ مطالعه کرده است، دریافت که شرکت‌های درگیر بحران مالی بیش از سایر شرکت‌ها بر اعتبار تجاری اتکا می‌کنند. در پژوهش‌های داخلی توجه چندانی به موضوع اعتبار تجاری و عوامل مؤثر بر آن نشده است. برای نمونه، ایزدی‌نیا و طاهری (۱۳۹۴) نشان دادند هموار بودن سود و محافظه‌کاری رابطه معناداری با اعتبار تجاری ندارد، اما آنها بین مدیریت سود و اعتبار تجاری رابطه منفی و معناداری گزارش کردند. ابراهیمی‌کردل و طاهری (۱۳۹۴) نشان دادند بین کیفیت اقلام تعهدی و اعتبار تجاری، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد، اما نوسان پذیری سود رابطه معناداری با اعتبار تجاری ندارد. کامیابی و گرجیان (۱۳۹۵) دریافتند که محافظه‌کاری حسابداری موجب افزایش اعتبار تجاری می‌شود، ولی إعمال سیاست‌های پولی در کشور، تأثیر محافظه‌کاری حسابداری بر میزان اعتبار تجاری را نضعیف می‌کند.

در مجموع، نتایج پژوهش‌های خارجی و داخلی مؤید آن است که افزایش در کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا، موجب افزایش اعتبار تجاری می‌شود. از سوی دیگر همان‌گونه که پیش از این بیان شد، با اینکه دو متغیر کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا به لحاظ نظری می‌توانند درون‌زا در نظر گرفته شوند، در اغلب پژوهش‌های خارجی و داخلی انجام‌شده در این حوزه، برونزآ فرض شده و برای بررسی آنها از رویکرد حداقل مربعات معمولی استفاده شده است. در پژوهش حاضر، درون‌زا بودن این دو متغیر بررسی شده و پس از تأیید این موضوع، از تکنیک متغیرهای ابزاری همراه با برآوردهای حداقل مربعات دومرحله‌ای برای رفع تورش درون‌زا ای استفاده می‌شود. بدین منظور و با توجه به پیشینه نظری و تجربی، فرضیه‌های پژوهش به شرح زیر تدوین شده‌اند:

فرضیه نخست: کیفیت گزارشگری مالی تأثیر مثبت و معناداری بر میزان اعتبار تجاری دارد.

فرضیه دوم: کیفیت افشا تأثیر مثبت و معناداری بر میزان اعتبار تجاری دارد.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش

پژوهش حاضر بر اساس نتایج، از نوع کاربردی است، از نظر هدف پژوهش از نوع تحلیلی، شبه‌تجربی و همبستگی بهشمار می‌رود و از بعد زمانی از نوع گذشته‌نگر و پس‌رویدادی محسوب می‌شود. برای گردآوری داده‌های پژوهش، از بانک اطلاعاتی رهآورد نوین و گزارش‌های منتشره

در سایت کُدال^۱ استفاده شده است. تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش به کمک نرم‌افزارهای EViews و Stata انجام گرفته و برای برآورد مدل‌های پژوهش، برحسب نیاز از رگرسیون حداقل مربعات معمولی و همچنین رگرسیون با متغیرهای ابزاری و برآوردگر حداقل مربعات دو مرحله‌ای، استفاده شده است.

مدل‌ها و متغیرهای پژوهش

در مرحله نخست، با پیروی از افلاطونی و خزایی (۱۳۹۵) و مهرانی، کامیابی و غیور (۱۳۹۶) برای سنجش کیفیت گزارشگری مالی، مدل فرانسیس، لافوند، اولسن و شیپر (۲۰۰۵) به صورت مقطعی (۱۳ سال) و در سطح ۱۷ صنعت برآورد شده است:^۲

$$ACC_{it} = \alpha + \beta_1 CFO_{it-1} + \beta_2 CFO_{it} + \beta_3 CFO_{it+1} + \beta_4 \Delta REV_{it} + \beta_5 PPE_{it} + \varepsilon_{it} \quad \text{مدل (۱)}$$

که در آن، ACC کل اقلام تعهدی (معادل سود منهای جریان وجوده نقد عملیاتی)؛ CFO جریان وجوده نقد عملیاتی؛ REV درآمد فروش و PPE اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات است. تمام متغیرها با استفاده از دارایی‌های ابتدای دوره، همگن شده‌اند. پس از برآورد مدل فوق و استخراج باقی‌مانده‌های آن، به پیروی از فرانسیس و همکارانش (۲۰۰۵)، مقدار منفی انحراف معیار باقی‌مانده‌های مدل، معادل کیفیت گزارشگری مالی ($FRQ_{it} = -\sigma(\varepsilon_{it})$) تعریف شده است. در ادامه برای آزمون فرضیه‌های پژوهش، به ترتیب سیستم‌های معادله‌ای زیر با رویکرد متغیرهای ابزاری برآورد می‌شوند. در هر یک از این سیستم‌ها، معادله نخست را رگرسیون اصلی می‌نمند. از این معادله برای بررسی رابطه کیفیت گزارشگری مالی (FRQ) (در سیستم ۲) و کیفیت افشا (DQ) (در سیستم ۳) با اعتبار تجاری (CC) استفاده می‌شود.

$$CC_{it} = \alpha + \beta FRQ_{it} + \sum_{j=1}^7 \phi_j Controls_{it,j} + \sum_1 Ind_i + \sum_m Year_m + \varepsilon_{it} \quad \text{مدل (۲)}$$

$$FRQ_{it} = \alpha + \sum_{j=1}^7 \phi_j Controls_{it,j} + \sum_{k=1}^6 \vartheta_k Instrument s_{it,k} + \sum_1 Ind_i + \sum_m Year_m + v_{it}$$

۱. www.codal.ir

۲. به بیان دقیق‌تر، مدل ۱ در این پژوهش ۲۱۷ مرتبه با داده‌های سال‌ها و صنایع مختلف برآشش شده و بدین‌منظور از برنامه‌نویسی در نرم‌افزار EViews استفاده شده است.

$$\begin{cases} CC_{it} = \alpha\beta DQ_{it} + \sum_{j=1}^7 \emptyset_j Controls_{it,j} + \sum_l Ind_l + \sum_m Year_m + \varepsilon_{it} \\ DQ_{it} = \alpha + \sum_{j=1}^7 \emptyset_j Controls_{it,j} + \sum_{k=1}^6 \vartheta_k Instrument s_{it,k} + \sum_l Ind_l \\ \quad + \sum_m Year_m + v_{it} \end{cases} \quad \text{مدل ۳}$$

افزون بر آن، معیار سنجش کیفیت افشا است و به پیروی از مهرانی و پروایی (۱۳۹۳) و فخاری و محمدی (۱۳۹۵)، معادل لگاریتم امتیازهای کلی کیفیت افشا (در مبنای ۱۰) در نظر گرفته شده است. از سال ۱۳۸۲ تا کنون سازمان بورس اوراق بهادار تهران، امتیازهای کیفیت افشا را در قالب گزارش «رتبه‌بندی شرکت‌ها از نظر کیفیت افشا و اطلاع‌رسانی مناسب» در سایت کُدال منتشر می‌کند. همانند جیانی و همکارانش (۲۰۱۱) در این پژوهش برای سنجش اعتبار تجاری از نسبت حساب‌ها و استناد پرداختنی تجاری به کل دارایی‌ها استفاده شده است. نماد $\sum_{j=1}^7 \emptyset_j Controls_{it,j}$ به هفت متغیر اندازه شرکت SIZE (لگاریتم مجموع ارزش سهام در مبنای ۱۰)، فرصت‌های رشد شرکت BTM (نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار سهام)، نسبت اهرمی LEV (نسبت کل بدھی‌ها به کل دارایی‌ها)، سودآوری شرکت ROA (نسبت سود خالص به مجموع دارایی‌ها)، توان بازاریابی MPOWER (اگر نسبت فروش شرکت به مجموع فروش صنعت از میانه همین نسبت برای کل شرکت‌های عضو صنعت بیشتر باشد، ۱ و در سایر موارد صفر لحاظ می‌شود)، نسبت جاری LIQ (نسبت دارایی‌های جاری به بدھی‌های جاری) و نسبت جریان وجوه نقد عملیاتی به کل دارایی‌ها CFO اشاره دارد که به پیروی از پترسن و راجان (۱۹۹۷)، ایزدی‌نیا و طاهری (۱۳۹۴) و دای و یانگ (۲۰۱۵) به عنوان متغیرهای کنترلی، در معادله‌های ۲ و ۳ لحاظ شده‌اند.

در معادله‌های ۲ و ۳، معادله دوم را رگرسیون مرحله نخست می‌نامند. از این معادله برای بررسی رابطه متغیرهای ابزاری و کنترلی با متغیر درون‌زای رگرسیون اصلی (در اینجا FRQ و DQ) استفاده می‌شود. در این معادله، نماد $\sum_{k=1}^6 \vartheta_k Instrument s_{it,k}$ به شش متغیر رشد فروش SG (درصد تغییرات درآمد فروش)، فشردگی سرمایه CINT (نسبت دارایی‌های ژاپن مشهود به کل دارایی‌ها)، حاشیه عملیاتی OM (نسبت سود و زیان عملیاتی به درآمد فروش)، چرخه عملیاتی OC (معادل لگاریتم دوره وصول مطالبات به علاوه دوره گردش موجودی‌ها منهای دوره پرداخت به بستانکاران در مبنای ۱۰)، نسبت مالکیت نهادی IOWN (نسبت سهام متعلق به مالکان نهادی) و اندازه حسابرس AS (بر اساس پژوهش حیدری، قادری و رسولی ۱۳۹۵)، برای سال‌هایی که سازمان حسابرسی واحد تجاری را حسابرسی کرده ۱ و برای سایر

سال‌ها صفر لحاظ شده است) اشاره دارد که به پیروی از لارکر و راستیکاس (۲۰۱۰) به عنوان متغیرهای ابزاری و برای تبیین تغییرات کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا، در رگرسیون مرحله نخست لحاظ شده‌اند.^۱ افرون بر آن، نمادهای $\sum_m Year_m$ و $\sum_l Ind_l$ برای کنترل اثرهای مربوط به سال‌ها و صنایع، در معادله‌ها لحاظ شده‌اند.

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری پژوهش، تمام شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳ ساله (۱۳۹۵-۱۳۸۳) است که پایان سال مالی آنها به پایان اسفند منتهی باشد؛ طی دوره زمانی بررسی، تغییر سال مالی یا تغییر فعالیت نداده باشند؛ از شرکت‌های فعال در صنایع بیمه‌ای، بانک‌ها، سرمایه‌گذاری مالی و هلدینگ‌ها نباشند؛ ارزش دفتری سهام آنها منفی نباشد و داده‌های لازم برای محاسبه متغیرهای پژوهش، در دسترس باشند. با اعمال شروط فوق، ۱۴۶ شرکت برای نمونه انتخاب شدند و از داده‌های آنها به منظور آزمون فرضیه‌های پژوهش استفاده شد.

یافته‌های پژوهش آماره‌های توصیفی

آماره‌های توصیفی پژوهش که شمایی کلی از وضعیت توزیع مشاهده‌ها را ارائه می‌کنند، در جدول ۱ ارائه شده‌اند. نتایج نشان می‌دهد در بازه زمانی مد نظر، مقدار حساب‌ها و استاد پرداختنی تجاری معادل ۹/۸ درصد کل دارایی‌هاست. میانگین کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا نیز به ترتیب ۰/۰۴۳ و ۰/۱۷۸ است. میانگین متغیر کنترلی اندازه شرکت ۵/۶۷۵، فرصت‌های رشد ۰/۶۲۰، نسبت اهرمی ۶/۱۳ و سودآوری شرکت ۱۰/۵ به دست آمده است. این موضوع نشان می‌دهد در شرکت‌های منتخب، به طور میانگین ارزش دفتری سهام معادل ۶۲ درصد ارزش بازار سهام است و کل بدھی‌ها معادل ۶۱/۳ درصد و سود خالص معادل ۱۰/۵ درصد دارایی‌هاست. به علاوه، نتایج نشان می‌دهد نسبت فروش شرکت به مجموع فروش صنعت در ۳۶/۴ درصد موارد، بیش از میانه همان نسبت بوده؛ دارایی‌های جاری نزدیک به ۱/۲۵ برابر بدھی‌های جاری است و میانگین جریان وجوه نقد عملیاتی، معادل ۱۴/۱ درصد دارایی‌هاست.

۱. از آنجا که در آزمون‌های اولیه، متغیرهای نسبت جاری (نسبت دارایی‌های جاری به بدھی‌های جاری) و نقدشوندگی سهام (نسبت میانگین حجم معاملات سالانه به کل سهام منتشره)، ابزارهای معتبری نبودند، از جمع متغیرهای ابزاری کنار گذاشته شده‌اند.

جدول ۱. آمارهای توصیفی

ناماد	متغیر	میانگین	میانه	حداکثر	حداقل	انحراف معیار
CC	اعتبار تجاری	۰/۰۹۸	۰/۰۷۲	۰/۳۸۹	۰/۰۰۳	۰/۰۷۵
FRQ	کیفیت گزارشگری مالی	-۰/۰۴۳	-۰/۰۳۴	-۰/۰۰۲	-۰/۲۲۴	۰/۰۳۵
DQ	کیفیت افشا	۱/۷۷۸	۱/۸۲۰	۱/۹۶۸	۱/۱۰۶	۰/۱۸۰
SIZE	اندازه شرکت	۵/۶۷۵	۵/۶۷۳	۷/۲۰۵	۴/۴۳۲	۰/۵۴۹
BTM	فرصت‌های رشد	۰/۶۲۰	۰/۵۵۱	۱/۴۲۸	۰/۱۰۰	۰/۳۴۷
LEV	نسبت اهرمی	۰/۶۱۳	۰/۶۱۸	۰/۹۷۹	۰/۲۳۱	۰/۱۵۳
ROA	سودآوری شرکت	۰/۱۰۵	۰/۰۹۸	۰/۳۳۵	-۰/۱۶۳	۰/۰۸۸
MPOWER	توان بازاریابی	۰/۳۶۴	۱	۱	۱	۰/۴۹۹
LIQ	نسبت جاری	۱/۲۴۴	۱/۲۲۵	۲/۸۱۷	۰/۴۱۳	۰/۴۰۵
CFO	نسبت جریان وجود نقد عملیاتی	۰/۱۴۱	۰/۱۲۹	۰/۴۵۴	-۰/۰۸۰	۰/۱۰۷
SG	رشد فروش	۰/۱۷۳	۰/۱۶۶	۰/۹۸۴	-۰/۳۸۳	۰/۲۴۰
CINT	فسرده‌گی سرمایه	۰/۲۶۲	۰/۲۴۴	۰/۷۰۷	۰/۰۳۲	۰/۱۵۱
OM	حاشیه عملیاتی	۰/۱۸۳	۰/۱۷۴	۰/۶۰۹	-۰/۲۴۳	۰/۱۲۶
OC	چرخه عملیاتی	۲/۲۰۴	۲/۲۴۶	۲/۶۷۶	۱/۴۰۱	۰/۲۵۶
IOWN	درصد مالکیت نهادی	۰/۸۷۰۸	۰/۸۱۰۵	۰/۹۸۲۴	۰/۴۴۳۷	۰/۲۴۰۱
AS	اندازه حسابرس	۰/۲۴۵۱	۰	۱	۱	۰/۴۹۶

افزون بر آن، میانگین متغیرهای ابزاری رشد فروش ۰/۱۷۳، فشرده‌گی سرمایه ۰/۲۶۲، حاشیه عملیاتی ۰/۱۸۳ و چرخه عملیاتی ۰/۲۰۴ است. نتایج این محاسبات نشان می‌دهد در بازه زمانی مد نظر، درآمد فروش شرکت‌های منتخب به طور میانگین ۱۷ درصد رشد داشته است؛ دارایی‌های ثابت حدود ۲۶ درصد کل دارایی‌ها را تشکیل می‌دهند؛ سود و زیان عملیاتی معادل ۱۸ درصد فروش‌هاست؛ میانگین چرخه عملیاتی حدود ۱۶۰ روز (۱۰ به توان ۰/۲۰۴) است؛ به طور میانگین ۸۷ درصد سهام شرکت‌های بررسی شده در اختیار مالکان نهادی بوده و در بازه زمانی مد نظر، حسابرسی ۲۴/۵ درصد شرکت‌های منتخب پژوهش، بر عهده سازمان حسابرسی بوده است.

نتایج برآورد مدل‌های پژوهش سنجدش کیفیت گزارشگری مالی

به منظور سنجدش کیفیت گزارشگری مالی، مدل فرانسیس و همکارانش (۲۰۰۵) به صورت مقطعی و در سطح صنعت برآورد شد و میانگینی از نتایج رگرسیون‌های برآورد شده در جدول ۲ ارائه شد

است. در پژوهش فرانسیس و همکارانش (۲۰۰۵) حداقل تعداد مشاهدات استفاده شده در برآورد مدل ۱ (به صورت مقطعی و در سطح هر صنعت) ۷ مشاهده بوده است. در پژوهش حاضر از حداقل ۸ مشاهده برای این منظور استفاده شده است.

جدول ۲. میانگین نتایج برآورد مدل ۱ در سطح سال - صنعت

متغیرها	ضریب	تئی استیوونت	معناداری	تورم واریانس
عرض از مبدأ	+/-0.055	5/485	+/0.000	---
CFO _{it-1}	+/-0.057	2/304	-/+0.21	1/371
CFO _{it}	+/-0.0709	-25/744	+/0.000	1/534
CFO _{it+1}	+/-0.054	2/217	+/0.27	1/371
ΔREV _{it}	+/-0.022	2/154	+/0.032	1/028
PPE _{it}	+/-0.028	-1/101	+/0.271	1/116
ضریب تعیین تعديل شده	+/-0.99%	آماره فیشر (معناداری)	(+/0.000 6/883)	

نتایج نشان می‌دهد عرض از مبدأ (+/-0.055) و ضریب جریان وجوه نقد عملیاتی دوره جاری (-0.0709) در سطح ۱ درصد؛ ضریب جریان وجوه نقد عملیاتی دوره قبل (+/-0.057) و دوره آتی (+/-0.054) و نیز ضریب تغییرات درآمد فروش (+/-0.022) در سطح ۵ درصد معنادارند. میانگین آماره‌های تورم واریانس، کمتر از ۵ است و این موضوع نشان می‌دهد مشکل همخطی بین متغیرهای مستقل مدل ۱ وجود ندارد (کاتنر، ناچشیم و نتر، ۲۰۰۴). معناداری آماره فیشر (6/883) بیان کننده معناداری کلی مدل برآورده است. ضریب تعیین تعديل شده نیز نشان می‌دهد متغیرهای مستقل مدل ۱ حدود ۴۶ درصد از تغییرات کل اقلام تعهدی را تبیین می‌کنند. پس از برآورد مدل ۱ به صورت مقطعی در سطح هر صنعت و استخراج جمله خطاء، از منفی انحراف معیار جمله خطأ در بازه زمانی مد نظر، به عنوان معیار سنجش کیفیت گزارشگری مالی هر شرکت، استفاده شده است.

نتایج برآورد سیستم معادلات ۲ و رگرسیون حداقل مربعات معمولی

برای آزمون فرضیه اول پژوهش، سیستم معادلات ۲ با رویکرد متغیرهای ابزاری و برآوردهای حداقل مربعات دو مرحله‌ای برآورد شد. برای مقایسه، نتایج رگرسیون حداقل مربعات معمولی نیز استخراج شد که گزارش آن در جدول ۳ مشاهده می‌شود.

جدول ۳. نتایج برآورد سیستم معادلات ۲ و رگرسیون حداقل مربعات معمولی

OLS رگرسیون		رگرسیون اصلی		رگرسیون مرحله اول		
VIF	ضریب	VIF	ضریب	VIF	ضریب	متغیرها
---	(-/۲۳۱) +۰/۳۳۴	---	(-/۲۹۷) +۰/۳۲۱	---	(+/۰۰۱) -۰/۸۲۵	عرض از مبدأ
۱/۰۱۵	(-/۱۰۳) +۰/۰۹۷	۱/۰۱۵	(-/۰۲۹) +۰/۳۴۴			FRQ
۱/۱۲۷	(+/۰۰۱) -۰/۲۹۸	۱/۱۲۷	(+/۰۰۷) -۰/۳۰۷	۱/۳۲۰	(+/۰۱۸) +۰/۰۶۲	SIZE
۱/۱۱۹	(+/۰۴۲) -۰/۳۲۹	۱/۱۱۹	(+/۰۱۲) -۰/۳۴۵	۱/۴۲۷	(+/۰۰۰) +۰/۰۸۶	BTM
۱/۴۷۳	(+/۰۴۲) -۰/۷۱۱	۱/۴۷۳	(+/۰۳۷) -۰/۶۶۴	۱/۶۰۸	(+/۵۴۲) +۰/۱۴۲	LEV
۱/۶۳۳	(+/۰۲۵) +۰/۸۷۰	۱/۶۳۳	(+/۰۸۴) +۰/۸۰۳	۲/۶۲۴	(+/۰۰۱) -۰/۳۰۸	ROA
۱/۳۲۱	(+/۰۰۱) +۰/۱۱۲	۱/۳۲۱	(+/۰۱۸) +۰/۰۵۷	۱/۲۲۹	(+/۰۱۱) +۰/۰۶۸	MPOWER
۱/۱۰۸	(+/۰۴۵) +۰/۰۹۶	۱/۱۰۸	(+/۰۳۲) +۰/۱۰۷	۱/۱۱۰	(+/۵۷۱) +۰/۰۳۲	LIQ
۱/۲۳۱	(-/۱۱۵) +۰/۲۰۳	۱/۲۳۱	(-/۱۳۸) +۰/۱۰۹	۱/۲۲۹	(+/۰۳۰) +۰/۱۱۳	CFO
				۱/۱۰۳	(+/۰۴۶) -۰/۰۴۹	SG
				۱/۱۴۸	(+/۰۳۱) -۰/۱۶۹	CINT
				۲/۰۳۴	(+/۰۰۳) +۰/۲۵۱	OM
				۱/۳۰۷	(+/۰۴۵) +۰/۰۷۶	OC
				۱/۱۱۰	(+/۰۲۱) +۰/۰۳۲	IOWN
				۱/۱۳۷	(+/۰۳۶) +۰/۱۱۲	AS
	کنترل شد	کنترل شد	کنترل شد	کنترل شد		اثر صنایع
	کنترل شد	کنترل شد	کنترل شد	کنترل شد		اثر سال ها
%۴۷/۳۲		%۵۳/۱۷		%۶۳/۰۸		ضریب تعیین تدبیل شده
(+/۰۰۰) ۲۶/۳۰۸		(+/۰۰۰) ۳۹/۱۹۷		(+/۰۰۰) ۲۰۷/۱۱۹		آماره فیشر (معناداری)
۱/۸۰۷		۲/۱۱۴		۱/۸۲۷		دوربین - واتسون
		(+/۰۰۲) ۸۶/۳۰۲				آزمون درون زایی (دوربین - وو - هاسمن)
		(+/۰۰۴) ۳۹/۱۸۷				آزمون ارتباط (کراگ - دونالد)
		(+/۷۹۲) +۰/۵۱۶				آزمون اعتبار (سارگان)

نتایج برآورد رگرسیون مرحله نخست نشان می‌دهد عرض از مبدأ ($-0/825$) و ضریب متغیرهای فرصله رشد ($0/086$)، سودآوری شرکت ($-0/308$) و حاشیه عملیاتی ($0/251$) در سطح ۱ درصد و ضریب متغیرهای اندازه شرکت ($0/062$)، توان بازاریابی ($0/068$)، نسبت جریان وجوه نقد عملیاتی ($0/049$)، رشد فروش ($-0/169$)، فشردگی سرمایه ($0/113$)، چرخه عملیاتی ($0/076$)، نسبت مالکیت نهادی ($0/032$) و اندازه حسابرس ($0/112$) در سطح ۵ درصد معنادارند. مقدار آماره‌های تورم واریانس نشان می‌دهد مشکل همخطی بین متغیرهای رگرسیون مرحله نخست وجود ندارد و معناداری آماره فیشر ($20/7119$) میان معناداری کلی آن است.

مقدار معیار دوربین - واتسون ($1/827$) شواهدی از وجود خودهمبستگی سریالی در جمله خطای رگرسیون مرحله نخست ارائه نمی‌دهد. ضریب تعیین تعديل شده نیز نشان می‌دهد متغیرهای مستقل رگرسیون مرحله نخست حدود ۶۳ درصد از تغییرات کیفیت گزارشگری مالی را تبیین می‌کنند. افزون بر آن، معناداری آماره آزمون درون‌زایی دوربین - وو - هاسمن^۱ ($86/302$) در سطح ۱ درصد نشان می‌دهد متغیر کیفیت گزارشگری مالی، درون‌زاست که برای بررسی رابطه آن با اعتبار تجاری، به کارگیری رگرسیون حداقل مربعات معمولی به نتایج قابل اتقابی نمی‌رسد و استفاده از رویکرد متغیرهای ابزاری و برآوردگر حداقل مربعات دومرحله‌ای، از توجیه کافی برخوردار است. معناداری آماره آزمون ارتباط کرآگ - دونالد^۲ ($29/187$) در سطح ۱ درصد گویای وجود ارتباط معنادار بین متغیرهای ابزاری و متغیر درون‌زایی کیفیت گزارشگری مالی است. همچنین، معناداربودن آماره آزمون اعتبار سارگان^۳ ($0/516$) نشان می‌دهد بین متغیرهای ابزاری و باقی‌ماندهای رگرسیون اصلی، همبستگی معناداری وجود ندارد. این موضوع بیان‌کننده معتبر بودن متغیرهای ابزاری استفاده شده در برآورد سیستم معادلات ۲ است.

نتایج رگرسیون اصلی نشان می‌دهد ضریب متغیر اندازه ($-0/307$) در سطح ۱ درصد و ضریب متغیرهای کیفیت گزارشگری مالی ($0/344$)، فرصله رشد شرکت ($-0/345$)، نسبت اهرمی ($-0/664$)، توان بازاریابی ($0/057$) و نسبت جاری ($0/107$) در سطح ۵ درصد معنادارند.

مقدار آماره‌های تورم واریانس نشان می‌دهد بین متغیرهای مستقل رگرسیون اصلی همخطی وجود ندارد و معناداری آماره فیشر ($39/197$) گویای معناداری کلی آن است. مقدار معیار دوربین - واتسون ($2/114$) نشان می‌دهد خودهمبستگی سریالی در جمله خطای رگرسیون اصلی وجود ندارد. ضریب تعیین تعديل شده نیز میان آن است که متغیرهای مستقل رگرسیون اصلی حدود ۵۳ درصد از تغییرات اعتبار تجاری را تبیین می‌کنند. مثبت و معنادار بودن ضریب کیفیت

1. Durbin-Wu-Hausman

2. Cragg - Donald

3. Sargan

گزارشگری مالی (۰/۳۴۴) نشان می‌دهد با افزایش کیفیت گزارشگری مالی، میزان اعتبار تجاری شرکت‌های منتخب افزایش یافته است. بنابراین، فرضیه نخست پژوهش رد نمی‌شود. در مقابل، نتایج رویکرد حداقل مربعات معمولی نشان می‌دهد متغیر یاد شده بر میزان اعتبار تجاری تأثیر معناداری (۰/۰۹۷) ندارد. دلیل نتایج بهدست آمده آن است که در رویکرد حداقل مربعات معمولی، با متغیر کیفیت گزارشگری مالی به عنوان یک متغیر بروزنرا رفتار می‌شود.

نتایج برآورد سیستم معادلات ۳ و رگرسیون حداقل مربعات معمولی

برای آزمون فرضیه دوم پژوهش، سیستم معادلات ۳ برآورد شد. به منظور مقایسه، نتایج رویکرد حداقل مربعات معمولی نیز در جدول ۴ گزارش شده است. نتایج برآورد رگرسیون مرحله نخست نشان می‌دهد عرض از مبدأ (۱/۱۱۵) و ضریب متغیرهای اندازه شرکت (۰/۰۵۴)، نسبت اهرمی (۰/۱۱۹)، نسبت جاری (۰/۲۱۸) و حاشیه عملیاتی (۰/۲۰۷) در سطح ۱ درصد و ضریب متغیرهای سودآوری شرکت (۰/۲۰۳)، توان بازاریابی (۰/۰۸۹)، رشد فروش (۰/۰۲۹)، نسبت مالکیت نهادی (۰/۰۳۵) و اندازه حسابرس (۱/۱۱۵) در سطح ۵ درصد، معنادارند. مقدار آماره‌های تورم واریانس نشان می‌دهد همخطی بین متغیرهای رگرسیون مرحله نخست وجود ندارد و معناداری آماره فیشر (۱۳۷/۱۰۸) گویای معناداری کلی آن است. مقدار معیار دوربین - واتسون (۲/۰۳۷) بیان کننده عدم وجود خودهمبستگی سریالی در جمله خطای رگرسیون مرحله نخست است. ضریب تعیین تغییر شده نیز نشان می‌دهد متغیرهای مستقل رگرسیون مرحله نخست حدود ۵۷ درصد از تغییرات کیفیت افشا را تبیین می‌کنند. افزون بر آن، معناداری آماره آزمون درون‌زایی دوربین - وو - هاسمن (۹۵/۷۶۱) در سطح ۱ درصد بیان کننده آن است که متغیر کیفیت افشا درون‌زا بوده و برای غلبه بر تورش درون‌زایی، استفاده از رویکرد متغیرهای ابزاری و برآوردگر حداقل مربعات دوم مرحله‌ای، از توجیه کافی برخوردار است. معناداری آماره آزمون ارتباط کرآگ - دونالد (۳۷/۹۰۷) در سطح ۵ درصد بیان کننده وجود ارتباط معنادار بین متغیرهای ابزاری و متغیر درون‌زایی کیفیت افشا است. همچنین، معنادارنبوذن آماره آزمون اعتبار سارگان (۰/۷۸۴) نشان می‌دهد بین متغیرهای ابزاری و باقی ماندهای رگرسیون اصلی، همبستگی معناداری وجود ندارد. این موضوع بیان کننده مناسب بودن متغیرهای ابزاری به کاررفته در برآورد سیستم معادلات ۳ است.

نتایج رگرسیون اصلی نشان می‌دهد ضریب متغیرهای کیفیت افشا (۰/۳۰۷)، فرصت‌های رشد شرکت (۰/۱۴۶) و نسبت جاری (۰/۱۳۷) در سطح ۱ درصد و عرض از مبدأ (۲/۰۱۵) و ضریب متغیرهای نسبت اهرمی (۰/۴۱۸)، سودآوری شرکت (۰/۲۳۴) و توان بازاریابی (۰/۰۶۳) در سطح ۵ درصد معنادارند. مقدار آماره‌های تورم واریانس نشان می‌دهد بین متغیرهای رگرسیون

اصلی، همخطی وجود ندارد و معناداری آماره فیشر (۲۹/۳۴۲) گویای معناداری کلی رگرسیون اصلی است.

جدول ۴. نتایج برآورد سیستم معادلات ۳ و رگرسیون حداقل مربعات معمولی

OLS رگرسیون		رگرسیون اصلی		رگرسیون مرحله نخست		
VIF	ضریب	VIF	ضریب	VIF	ضریب	متغیرها
---	(+/-0.18) ۲/۱۴۱	---	(+/-0.27) ۲/۰۱۵	---	(+/-0.02) ۱/۱۱۵	عرض از مبدأ
۱/۱۱۳	(+/-0.21) ۰/۱۲۱	۱/۱۱۳	(+/-0.05) ۰/۰۳۰۷			DQ
۱/۱۴۳	(+/-0.49) -/-0.۵۶	۱/۱۴۳	(+/-0.56) -/-0.۴۸	۱/۱۱۳	(+/-0.08) ۰/۰۵۴	SIZE
۱/۴۷۱	(+/-0.01) -/-0.۱۸۲	۱/۴۷۱	(+/-0.02) -/-0.۱۴۶	۱/۰۰۹	(+/-0.06) ۰/۰۱۵	BTM
۱/۵۳۴	(+/-0.30) -/-0.۲۰۱	۱/۵۳۴	(+/-0.17) -/-0.۴۱۸	۱/۰۵۰	(+/-0.09) -/-0.۱۱۹	LEV
۱/۷۰۸	(+/-0.19) ۰/۳۱۱	۱/۷۰۸	(+/-0.43) ۰/۲۳۴	۲/۲۱۷	(+/-0.17) ۰/۲۰۳	ROA
۱/۳۴۶	(+/-0.06) ۰/۱۷۸	۱/۳۴۶	(+/-0.24) ۰/۰۶۳	۱/۰۸۹	(+/-0.13) ۰/۰۸۹	MPOWER
۱/۲۱۱	(+/-0.07) ۰/۱۰۹	۱/۲۱۱	(+/-0.04) ۰/۱۳۷	۲/۳۵۴	(+/-0.07) ۰/۲۱۸	LIQ
۱/۱۲۷	(+/-0.12) ۰/۰۴۷	۱/۱۲۷	(+/-0.142) ۰/۰۱۳	۲/۴۱۸	(+/-0.34) ۰/۰۱۷	CFO
				۱/۱۴۶	(+/-0.34) -/-0.۲۹	SG
				۱/۱۸۰	(+/-0.87) -/-0.۶۱	CINT
				۲/۶۹۲	(+/-0.06) ۰/۲۰۷	OM
				۱/۲۳۲	(+/-0.12) ۰/۰۴۶	OC
				۱/۳۰۷	(+/-0.22) ۰/۰۳۵	IOWN
				۱/۰۷۱	(+/-0.40) ۰/۱۱۵	AS
کنترل شد		کنترل شد		کنترل شد		اثر صنایع
کنترل شد		کنترل شد		کنترل شد		اثر سال‌ها
۵۹/۳۱٪		۵۵/۰.۹٪		۵۷/۱۲٪		ضریب تعیین تغییر شده
(+/-0.00) ۳۵/۸۱۱		(+/-0.00) ۲۹/۳۴۲		(+/-0.00) ۱۳۷/۱۰۸		آماره فیشر (معناداری)
۱/۸۱۳		۱/۹۶۱		۲/۰۳۷		دوربین - واتسون
		(+/-0.01) ۹۵/۷۶۱				آزمون درون‌زایی (دوربین - وو - هاسمن)
		(+/-0.15) ۳۷/۹۰۷				آزمون ارتباط (کرایگ - دونالد)
		(+/-0.75) ۰/۷۸۴				آزمون اعتبار (سارگان)

مقدار معیار دوربین - واتسون (۱/۹۶۱) بیان کننده عدم وجود خودهمبستگی سریالی در جمله خطای رگرسیون اصلی است. ضریب تعیین تغییرات اعشار نیز نشان می‌دهد متغیرهای مستقل رگرسیون اصلی حدود ۵۵ درصد از تغییرات اعتبار تجاری را تبیین می‌کنند. مثبت و معنادار بودن ضریب متغیر کیفیت افشا (۰/۳۰۷) نشان می‌دهد با افزایش کیفیت افشا، اعتبار تجاری افزایش یافته است؛ از این رو فرضیه دوم پژوهش تأیید می‌شود. نتایج رویکرد حداقل مربعات معمولی حاکی از تأثیر مثبت و معنادار متغیر کیفیت افشا (۰/۱۲۱) بر میزان اعتبار تجاری است، اما ضریب آن در مقایسه با رویکرد متغیرهای ابزاری، کوچک‌تر و سطح معناداری آن نیز بزرگ‌تر است. این موضوع بهدلیل نادیده‌گرفتن ماهیت درون‌زاپی متغیر کیفیت افشا در رویکرد حداقل مربعات معمولی است.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

یکی از وظایف اصلی مدیران، تصمیم‌گیری درخصوص ترکیب و میزان استفاده از منابع متفاوت تأمین مالی است (ون‌هورن، ۲۰۰۷) و یکی از مهم‌ترین منابع تأمین مالی در کوتاه‌مدت، استفاده از اعتبار تجاری است (سیفرت، سیفرت و پروتوپیاسیک، ۲۰۱۳). میزان اعتبار تجاری از عوامل متعدد درون‌سازمانی (مانند اندازه شرکت، فرصت‌های رشد و ...) و برون‌سازمانی (مانند نوع صنعت، سیاست‌های پولی و غیره) تأثیر می‌پذیرد. از عواملی که می‌تواند موجب افزایش اعتبار تجاری شود، کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین اعتباردهنده و اعتبارگیرنده است و این مهم با افزایش در کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا، قابل دستیابی است (بیدل و هیلاری، ۲۰۰۶؛ براون و هیلگیست، ۲۰۰۷). در پژوهش‌های پیشین داخلی و خارجی که رابطه مؤلفه‌های کیفیت سود (هموار بودن، محافظه کاری، حجم اقلام تعهدی اختیاری و غیره)، کیفیت اقلام تعهدی و کیفیت افشا را با میزان اعتبار تجاری بررسی کرده‌اند، متغیرهای یاد شده به عنوان متغیرهای برون‌زا لحاظ شده‌اند و برای بررسی آنها از برآوردگر حداقل مربعات معمولی استفاده شده است. با وجود این، لارکر و راستیکاس (۲۰۱۰) معتقدند احتمال درون‌زا بودن این متغیرها زیاد بوده و در این شرایط، استفاده از رگرسیون با متغیرهای ابزاری همراه با برآوردگر حداقل مربعات دو مرحله‌ای (و نه معمولی) برای برخورد با تورش درون‌زاپی، مناسب است.

در این پژوهش، نتایج آزمون‌های آماری نشان داد متغیرهای کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا درون‌زا هستند و برای بهره‌گیری از تحلیل رگرسیون با متغیرهای ابزاری توجیه کافی وجود دارد. این موضوع با یافته‌های براون و هیلگیست (۲۰۰۷)، کوهن (۲۰۰۸) لارکر و راستیکاس (۲۰۱۰) سازگاری دارد. افزون بر آن، یافته‌های پژوهش نشان داد کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت افشا، رابطه مثبت و معناداری با اعتبار تجاری دارند. نتایج اخیر با یافته‌های

باتاچاریا، ایکر، اولسن و شپیر (۲۰۱۱)، مارتینزولو، گارسیاترول و مارتینزولانو (۲۰۱۴)، دیوکس، سورین و ویگنرون (۲۰۱۵)، ابراهیمی کردلر و طاهری (۱۳۹۴) و کامیابی و گرجیان (۱۳۹۵) سازگار است.

از جمله مواردی که قابلیت تعمیم یافته‌های پژوهش حاضر را با محدودیت روبرو می‌کند، لحاظ نکردن متغیرهای کلان اقتصادی (مانند نرخ تورم، نرخ رشد تولید ناخالص داخلی و غیره) به عنوان متغیرهای ابزاری یا کنترلی است. بنابراین، به پژوهشگران آتی توصیه می‌شود از بین عوامل کلان اقتصادی، متغیرهایی را که واجد شرایط لازم (برخورداری از ویژگی‌های ارتباط و اعتبار) هستند، به عنوان متغیرهای ابزاری یا کنترلی برگریده و در تحلیل‌های خود به کار گیرند. همچنین، محدودیت‌های روش منتخب برای سنجش اعتبار تجاری با استفاده از نسبت حساب‌ها و اسناد پرداختی تجاری به کل دارایی‌ها – که جیانی، بورکارت و الینگسن (۲۰۱۱)، به تفصیل در این خصوص بحث کرده‌اند – نیز خود از محدودیت‌های پژوهش حاضر است.

بر اساس نتایج پژوهش حاضر می‌توان به واحدهای تجاری که به‌دبال استفاده از اعتبار تجاری به عنوان یک منبع تأمین مالی هستند؛ توصیه کرد که در جهت افزایش کیفیت گزارشگری مالی و ارتقای کیفیت افشای اطلاعات مالی خود گام بردارند.

منابع

ابراهیمی کردلر، ع.؛ طاهری، م. (۱۳۹۴). تأثیر کیفیت سود بر اعتبار تجاری. *بررسی‌های حسابداری*، ۲(۸)، ۱-۱۴.

اخگر، م.ا.؛ شانظری، ن. (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین کیفیت گزارشگری مالی و عدم تقارن اطلاعاتی تحت شرایط متفاوت ریسکی و علاقه سرمایه‌گذاران. *دانش حسابداری مالی*، ۲(۲)، ۱۴۶-۱۲۹.

افلاطونی، ع.؛ خزایی، م. (۱۳۹۵). بررسی تأثیر کیفیت اقلام تعهدی و کیفیت افشا بر ناکارایی سرمایه‌گذاری در نیروی انسانی. *بررسی‌های حسابداری و حسابرسی*، ۳(۲۳)، ۲۸۸-۲۶۹.

ایزدی‌نیا، ن.؛ طاهری، م. (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین کیفیت اطلاعات حسابداری و اعتبار تجاری. *پژوهش‌های تجربی حسابداری*، ۵(۱۹)، ۱۰۱-۸۱.

حیدری، م.؛ قادری، ب.؛ رسولی، پ. (۱۳۹۵). بررسی تأثیر کیفیت حسابرسی بر هزینه‌های نمایندگی و عدم تقارن اطلاعاتی: رویکرد الگوسازی معادلات ساختاری. *بررسی‌های حسابداری و حسابرسی*، ۳(۲۳)، ۳۷۲-۳۵۳.

فخاری، ح.؛ محمدی، ج. (۱۳۹۵). تأثیر فرهنگ سازمانی بر کیفیت افشای اطلاعات (به موقع بودن و قابلیت اتکا). *بررسی‌های حسابداری و حسابرسی*، ۳(۲۳)، ۴۱۴-۳۹۳.

کامیابی، ی؛ گرجیان مهلبانی، ر. (۱۳۹۵). بررسی اثر سیاست پولی بر رابطه بین محافظه‌کاری حسابداری و اعتبار تجاری در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران. پژوهش‌های حسابداری مالی، ۸(۳)، ۱۱-۱۸.

مهرانی، س؛ کامیابی، ی؛ غیور، ف. (۱۳۹۶). بررسی تأثیر شاخص‌های کیفیت سود بر قدرت مدل‌های پیش‌بینی درماندگی مالی. بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، ۲۴(۱)، ۱۲۶-۱۰۳.

مهرانی، ک؛ پروایی، ا. (۱۳۹۳). کیفیت افشا در شرکت‌های خانوادگی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران. بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، ۲۱(۴)، ۵۴۰-۵۲۷.

References

- Aflatoonni, A., & Khazaei, M. (2016). Investigating the effect of accruals quality and disclosure quality on labor investment inefficiency. *Journal of Accounting and Auditing Review*, 23(3), 269-288. (in Persian)
- Akhgar, M.O., & Shanazari, N. (2015). Investigation relationship between quality of financial reporting and information asymmetry under different firm riskiness and investor- interest. *Financial Accounting Knowledge*, 2(2), 129-146. (in Persian)
- Altunok, F. (2012). Three essays on trade credit. *Dissertation*, North Carolina State University.
- Bharath, S.T., Sunder, J., & Sunder, S.V. (2008). Accounting quality and debt contracting. *Accounting Review*, 83(1), 1-28.
- Bhattacharya, N., Ecker, F., Olsson, P.M. & Schipper, K. (2011). Direct and mediated associations among earnings quality, information asymmetry, and the cost of equity. *Accounting Review*, 87(2), 449-482.
- Biais, B., & Gollier, C. (1997). Trade credit and credit rationing. *The Review of Financial Studies*, 10(4), 903-937.
- Biddle, G., & Hilary, G. (2006). Accounting quality and firm-level capital investment. *Accounting Review*, 81(5), 963-982.
- Bougeas, S., Mateut, S., & Mizen, P. (2009). Corporate trade credit and inventories: new evidence of a trade-off from accounts payable and receivable. *Journal of Banking and Finance*, 33(2), 300-307.
- Brown, S., & Hillegeist, S.A. (2007). How disclosure quality affects the level of information asymmetry. *Review of Accounting Studies*, 12(2-3), 443-477.
- Burkart, M., & Ellingsen, T. (2004). In-kind finance: a theory of trade credit. *American Economic Review*, 94 (3), 569-590.

Cameron, A.C., & Trivedi, P.K. (2010). *Microeconometrics Using Stata*. A Stata Press Pub. College Station, Texas.

Cohen, D.A. (2008). Does information risk really matter? An analysis of the determinants and economic consequences of financial reporting quality. *Asia Pacific Journal of Accounting and Economics*, 15(2), 69–90.

Dai, B., & Yang, F. (2015). Monetary policy, accounting conservatism and trade credit. *China Journal of Accounting Research*, 8(4), 295-313.

Danielson, M.G., & Scott, J.A. (2004). Bank loan availability and trade credit demand. *The Financial Review*, 39(4), 579-600.

Deloof, M., & Van Overfelt, W. (2008). Were modern capital structure theories valid in Belgium before World War I? *Journal of Business, Finance and Accounting*, 35(3-4), 491-515.

Dhieux, A., Severin, E., & Vigneron, L. (2015). *Does accounting information quality matter for SMEs' use of trade credit?* Available at <https://econpapers.repec.org/paper/haljournl/hal-01188869.htm>.

Ebrahimi Kordlar, A., & Taheri, M. (2015). Examining the relationship between earnings quality and trade credit. *Journal of Iranian Accounting Review*, 2(8), 1-14. (in Persian)

Fakhari, H., & Mohammadi, J. (2016). The impact of organizational culture on the information disclosure quality (timeliness and reliability). *Journal of Accounting and Auditing Review*, 23(3), 393-414. (in Persian)

Ferrando, A., & Mulier, K. (2013). Do firms use the trade credit channel to manage growth? *Journal of Banking & Finance*, 37(8), 3035-3046.

Francis, J., Lafond, R., Olsson, P., & Schipper, K. (2005). The market pricing of accruals quality. *Journal of Accounting and Economics*, 39(2), 295-327.

Giannetti, M., Burkart, M., & Ellingsen, T. (2011). What you sell is what you lend? Explaining trade credit contracts. *Review of Financial Studies*, 24(4), 1261-1298.

Heidari, M., Qaderi, B., & Rasouli, P. (2016). The Effect of audit quality on agency costs and information asymmetry: Structural equation modeling approach. *Journal of Accounting and Auditing Review*, 23(3), 372-353. (in Persian)

Hui, K.W., Klasa, S., & Yeung, P.E. (2012). Corporate suppliers and customers and accounting conservatism. *Journal of Accounting and Economics*, 53(1-2), 115-135.

Hyun, J. (2017). Trade credit behavior of Korean small and medium sized enterprises during the 1997 financial crisis. *Journal of Asian Economics*, 50(1), 1-13.

- Izadi Nia, N., & Taheri, N. (2015). The Relation between accounting quality and trade credit. *Journal of Empirical Research in Accounting*, 5(3), 81-101. (in Persian)
- Kamyabi, Y., & Gorjani Mehlabani, R. (2017). The effect of monetary policy on the relationship between accounting conservatism and trade credit in listed companies of Tehran Stock Exchange. *Financial Accounting Research*, 8(3), 1-18. (in Persian)
- Kutner, M., Nachtsheim, C., & Neter, J. (2004). *Applied Linear Regression Models*. 4th edition, McGraw-Hill Irwin
- Larcker, D.F., & Rusticus, T.O. (2010). On the use of instrumental variables in accounting research. *Journal of Accounting and Economics*, 49(3), 186-205.
- Martinez-Sola, C., Garcia-Teruel, P.J., & Martinez-Solano, P. (2014). Trade credit and SME profitability. *Small Business Economics*, 42(3), 561-577.
- Mehrani, K., & Parvaei, A. (2014). Disclosure quality in family firms listed in the Tehran Stock Exchange. *Journal of Accounting and Auditing Review*, 21(4), 527-540. (in Persian)
- Mehrani, S., Kamyabi, Y., & Ghayour, F. (2017). Reviewing the effectiveness of earnings quality indices on the power of financial distress prediction models. *Journal of Accounting and Auditing Review*, 24(1), 103-126. (in Persian)
- Murfin, J., & Njoroge, K. (2013). The implicit costs of trade credit borrowing by large firms. *The Review of Financial Studies*, 28(1), 112-145.
- Petersen, M.A., & Rajan, R.G. (1997). Trade credit: theories and evidence. *The Review of Financial Studies*, 10(3), 661-691.
- Seifert, D., Seifert, R.W., & Protopappa-Sieke, M. (2013). Trade credit: literature review and research directions. *European Journal of Operational Research*, 231(2), 245-256.
- Van Horen, N. (2007). Customer market power and the provision of trade credit; evidence from Eastern Europe and central Asia. *Policy Research working paper*, no. WPS 4284. Washington, DC: World Bank.
- Wilson, N., & Summers, B. (2002). Trade credit terms offered by small firms: Survey evidence and empirical analysis. *Journal of Business, Finance and Accounting*, 29(3-4), 317-351.
- Yun, K. (2013). Does accounting quality matter for short-term financing? Evidence from firms' amount of trade credit. *Dissertation*, University of British Columbia.